

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΔΡΑΧΜΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησία Δρ. 6
" " εξαμήνος " 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
" " εξαμήνος " 6

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Άθορόδως και στερεῶ τῷ βήματι ἀπὸ τῆς 15̄ προσεχοῦς Ἀπριλίου ἡ **ΦΥΣΙΣ** εισέρχεται εἰς τὸ δεύτερον αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος. Ἡ εὐμενῆς ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχεν ἐκθύμως μέχρι τοῦδε ἐν τῷ φιλολογικῷ ὄριζοντι καὶ ἡ πρόθυμος ὑποστήριξις ἀπὸ μέρους τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν δίδωσι ἡμῖν τὸ σθένος ὅπως μετὰ θάρρους προβῶμεν εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπιπόνου μὲν ἀλλ' ἐντροφοῦς ἔργου μας καὶ κατὰ τὸ ἐπίδον ἔτος.

Πλὴν ὁ πρῶτος οὗτος σταθμὸς ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ καθήκον νὰ ἀνατρέξωμεν ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ἡμῖν ὁ χρόνος εἰς τὴν πρώτην μας ταύτην σταδιοδρομίαν, ἀναδιψήσωμεν τὸ ἔργον μας καὶ ἀναθεωρήσωμεν τὰς ἀξιώσεις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, δι' οὓς ἡ **ΦΥΣΙΣ** ἐκδίδεται, ὅπως πρὸ τῆς εισόδου ἡμῶν εἰς τὸ δεύτερον στάδιον βελτιώσωμεν αὐτὸ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, ὅπως ικανοποιηθῆ καὶ τῶν φίλων ἡμῶν ἡ εὐγενῆς ἐπιθυμία καὶ ἡμῶν ἡ ἀφιλοκερδῆς φιλαυτία.

Ἐὰν ὁ χώρος μᾶς ἐπέτρεπεν ἠθέλομεν ἀναγράψαι εὐχαρίστως τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ ἐγκώμια τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ συγγράμματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰς κυριώτερας.

Τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν μᾶς παρατηροῦσι δικαίως, ὅτι εἰκόνας καὶ ὕλη τοιαῦται οἶας δημοσιεύομεν, ἔδει νὰ ἐκτυπῶνται ἐπὶ κρείσσονος χάρτου, καὶ θὰ ἀπέτινον συνδρομὴν εὐχαρίστως μείζονα. Ἐτεροὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μᾶς παρακαλοῦσι νὰ δημοσιεύωμεν πλείονα πειραματικὰ καὶ κοινωνικὰ παίγνια, ἐπειδὴ ταῦτα πολὺ συντελοῦσι εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν. Ἄλλοι μᾶς γράφουσιν ὅτι ἡ τακτικὴ τῆς δημοσιευομένης ὕλης εἶναι λαμπροτάτη καὶ ἐπιτυχεστάτη, καὶ μᾶς παρακαλοῦσι νὰ μὴ παρεκκλίνωμεν ποσῶς τῆς πορείας μας, τινὲς δὲ συνιστῶσιν ἡμῖν νὰ ἐκτυπώσωμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πίνακα τῶν περιεχομένων, ὅπως ἀποτελέσωσι σῶμα δεδεμένον τέλειον, καθὸ χρησιμώτατον ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς **ΦΥΣΕΩΣ** συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὰς δικαίας ταύτας ἀξιώσεις τῶν ἀξιότιμων αὐτῆς συνδρομητῶν καὶ εὐγνωμονοῦσα ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ συμπράξει αὐτῶν εἰς τὴν βελτίωσιν περιοδικοῦ τόσο κοινωφελούς, καλλιτεχνικοῦ καὶ τερπνοῦ, δηλοῖ ὅτι: Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς 15̄ Ἀπριλίου ἡ **ΦΥΣΙΣ** θὰ ἐκδίδηται ὡς καὶ πρὶν κατὰ Κυριακὴν καὶ εἰς διπλοῦν σχῆμα, ἀλλὰ θὰ ἐκτυπῶται ἐπὶ κρείσσονος καὶ παχύτερου χάρτου, εἰς δύο ἐκδόσεις ἀπλῆν καὶ καλλιτεχνικὴν, θὰ περιέχῃ δὲ ὕλην ὅσον ἔνεστι ἐκλεκτὴν καὶ ἐπωφελεῖ, ἐπαγωγὴν καὶ τερπνὴν, συνοδευομένην ὑπὸ εἰκόνων καλλιτεχνικωτέρων καὶ πλειόνων, ὠραιωτέρων καὶ ἐπικαιρῶν, καὶ θὰ δημοσιεύῃ ἐκάστοτε ἐπιστημονικὰ καὶ διασκεδαστικὰ παίγνια ἐρειδόμενα πάντοτε ἐπὶ κοινωνικῶν τῆς ἡμέρας ζητημάτων κτλ. Λαχεῖα ὀρίζομεν διὰ τὸ δεύτερον ἔτος πενήτην, ὧν ἡ ἐκκίβευσις γενήσεται πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1891. Ἄν δ' ὡς ἐλπίζωμεν ἀυξήθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε συνδρομητὰς μας νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ τῶν φίλων των, θ' αὐξήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν λαχείων εἰς 75 ἢ 100. Πρὸς τούτοις ἡ **ΦΥΣΙΣ** θέλει ἐκδώσει διὰ τὸ ἐπίδον ἔτος 1892 ὅλως ἑκτακτον καὶ εἰδικὸν καλλιτεχνικὸν ἡμερολόγιον, περὶ οὗ ἀγγελίαν θέλομεν δημοσιεύσει ἐν καιρῷ ἐν τῇ **ΦΥΣΕΙ** καὶ οὕτινος τὰ πλεονεκτήματα μόνον οἱ πληρώσαντες τὴν ἔτησίαν συνδρομὴν των τοῦ δευτέρου ἔτους θὰ χαίρωσιν.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θὰ δημοσιεύηται ἐξώφυλλον καὶ πίναξ τῶν περιεχομένων, ἅτινα θὰ λαμβάνωσιν ἐπίσης δωρεάν οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταί. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους, ἦτοι ἀπὸ τῆς 15̄ προσεχοῦς Ἀπριλίου θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐκτύπωσις ἐπὶ καλητέρου χάρτου καὶ θὰ ὑποβληθῶμεν εἰς πλείονας δαπάνας, ὠρίσαμεν τὰς ἀκολούθους σχετικῶς εὐτελεῖς πάντοτε τιμὰς τῶν συνδρομῶν.

Ἀπλὴ Ἐκδοσις :	Ἐσωτερικὸν Ἐτησίως Δραχ. 7	Ἐξαμήνος Δραχ. 4
» »	Ἐξωτερικὸν » Φρ. 10	» Φρ. 6
Καλλιτεχνικὴ Ἐκδοσις :	Ἐσωτερικὸν Ἐτησίως Δραχ. 8	» Δραχ. 5
» »	Ἐξωτερικὸν » Φρ. 12	» Φρ. 7

Παρακαλοῦνται ἐπομένως πάντες οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταί οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκδοσιν ὅπως ἐγκαίρως μᾶς γνωστοποιήσωσι τοῦτο, ἵνα καὶ ἡμεῖς κανονίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων ἐκτυπώσεων, καθόσον μετὰ τὴν ἐκδοσιν δύο εἶσι φύλλων ἀρχεται ἡ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐκδοσις.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΝ ΔΑΚΡΥ
ΕΠΙ ΤΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ

'Απνοιούς δουλείας πέπλος τής ωραίας μας πατρίδος
ἐπὶ τέσσαρας αἰώνας κατεκάλυπτε τὴν γῆν
καὶ ἐπέζειν ἀπόνως Ἀσιάτης — νέος Μῆδος —
τῆς μεγάλης τῆς καρδίας τὴν αἱμάσσουσαν πληγὴν.

'Ἐπὶ τέσσαρας αἰώνας — χρόνους πόνων καὶ οὐδύνης,
ποῦς βαρβάρου, ποῦς ἀθάδης συνεπίεζε σκληρὰ
τὴν γεννήσασαν τὸν Ἄρη, τὴν πατρίδα τῆς Ἀλκιμ-
κ' ἔδεβήλου βωμούς δόξης καὶ ἐδάφη ἱερά. [νῆς.

'Ἄλλ' ἀπῆλθον εἰς τῆς Λήθης τὰ ἐρέδη μαῦροι χρόνοι
καὶ ἀνέτειλεν ὥραϊα, βοδοπάρετος ἀγῆ
διαλύσασα τὰ νέφη καὶ κατέπαυσαν οἱ πόνοι
κ' ἐπουλώθη τῆς ψυχῆς μας ἡ ἀνάτομος πληγὴ.

Κ' ἡ πῶς ἡ ἀγλαήγονος ἀπεκάλυψε τὴν χεῖρα
τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ μὲ σ παθὶ ἀντὶ σταυροῦ.
Πλὴν, τί πρῶτον νὰ ὑμνήσῃ καὶ τί δεύτερον ἡ λύρα,
ἐκ γίγαντομάχου πάλης, ἐξ ἀγῶνος ἱεροῦ!

Πλὴν, ἀφῆσωμεν τοὺς ὕμνους ἥδη κλίνωμεν τὸ γόνυ
πρὸ τοῦ παγεροῦ των τάφου, ἐν μας δάκρυ ἄς [χυθῆ.
Πικρὸν δάκρυ, πικρὰ λέγον δι' αἰτίου οἱ χρόνοι
πλὴν ὁ πόνος ἀπομένει εἰς τὰ τέκνα τ' ἀληθῆ!

Καὶ τὸ δάκρυδόν μας ἔστω τῆς εὐγνωμοσύνης φόρος
πρὸς τοὺς ἥρωας ἐκείνους τοὺς θανόντας δι' ἡμᾶς,
αἱ καρδίαι μας δεικνύον πῶς δὲν πάλλουν διαφόρως
καὶ πῶς εἰς ἰθύνην πόθος τῆς ψυχῆς μας τὰς ὀρμάς.

(Ἄδηνσι, Μάρτιος 1891). ἩΛ. Ι. Οἴκ.

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΘΕΡΟΣ

«Μετὰ τὸν δριμύν χειμῶνα ὃν διήλθομεν, θὰ ἔχωμεν θέρος
θερμότατον; Πολλοὶ ἀποφαίνονται καταφατικῶς.
Τὸ προφητικὸν ἔργον πανταχοῦ προσκόπτει κατὰ ὑφἄλων,
ἐπομένως δὲ μόνον πιθανότητες δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν, αἱ
δὲ πιθανότητες διὰ τὸ 1091 δὲν εἶναι δυστυχῶς τοσοῦτον
ἐνθαρρυντικά. Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν πάντοτε ὅτι θὰ δια-
φυσθῶσιν ὑπὸ τῶν γεγονότων.

» Προκατειλημμένοι εἰσὶν οἱ φρονούντες ὅτι μετὰ δριμύν
χειμῶνα ἐπέρχεται θερμὸν θέρος. Ἐξετάζοντες τὰ ἀπὸ ἐξῆ-
κοντα εἰσὼν γινόμενα ἀναγνωρίζομεν ἀπεναντίας ὅτι ἐν ταῖς
πλείσταῖς τῶν περιστάσεων τὸ μετὰ τὸν δριμύν χειμῶνα ἐ-
περχόμενον θέρος εἶναι καὶ αὐτὸ ψυχρὸν. Ὁ Οὐμβολδ εἶπεν
« Παράλογος εἶναι ἡ ὑπόθεσις ὅτι μετὰ χειμῶνα δριμύν πρέπει
νὰ ἐλπίζωμεν θέρος ἥπιον », ὃ δὲ Κεττελὶ πρὸ εἰκοσιπενταετίας
συζητῶν τὰς ἐν Βρυξέλλαις συλλεγείας πληροφορίας ἐβεβαίωσεν
ὅτι παρὰ τὴν ἐπικρατούσαν παρὰ τῷ λαῷ γνώμην τὸ γενικὸν
ἀποτέλεσμα δριμύτος χειμῶνος εἶναι τὸ ψυχρὸν θέρος. Ὁ Δακ-
κασιέρ, ἐπιθεωρητὴς μετεωρολόγος τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν
Βρυξέλλαις ἐξήτασε τὸ ζήτημα καὶ κατέληκεν εἰς τὰ αὐτὰ
συμπεράσματα. Ἀπὸ τοῦ 1830—1890 συνέβησαν ἐν τῇ Βελ-
γικῇ δέκα καὶ πέντε δριμύτοι χειμῶνες· πάντοτε δὲ ὁ μέσος θερ-
μομετρικὸς ὁρος ἔμεινε πολὺ τάπεινος ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι
τοῦ Σεπτεμβρίου, ἰδίως δὲ κατὰ Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον. Ὁ
Μάιος ὀλίγον ἐπιρρεχέται καὶ ὀλιγότερον ὁ Σεπτέμβριος.

Ἐπειδὴ πᾶν ψυχρὸν ὀλίγον παρατεινόμενον κατὰ τὸ θέρος
συμπίπτει πρὸς βροχερὸν θέρος, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν
μᾶλλον περίοδον θερμὴν λίαν ἐπιρρεπῆ εἰς ἀτμοσφαιρικὰς
μεταβολὰς. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὰ

βροχομετρικὰ διδόμενα γνωρίζουσιν ἡμῖν ὅτι οἱ πεντεκαίδεκα
ψυχροὶ ἢ ψυχρότατοι χειμῶνες ἀπὸ τοῦ 1830—1890 εἶχον
πλὴν δύο ἐξαιρέσεων βροχερὰ θέρη. Ὁ Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος
τῶν δεκατριῶν τούτων θερμῶν περιόδων παρέσχον εἰς τὸ βρο-
χόμετρον μέσον ὕψος ὕδατος 185 χιλιομέτρων, ἐνῶ ἡ κανο-
νικὴ ποσότης εἶναι μόνον 136 χιλιομέτρων.

Συνεπεία λοιπὸν ὄλων τούτων δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν
θέρος ἀμφιρρεπές.

Ἄσκη

Ο ΛΕΚΑΙΝ ΕΝ ΠΡΟΒΗΓΚΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

—Τουτέστιν ἔξ τραγωδίας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν;
—Ὅχι, ἀλλὰ μίαν μόνην, τὴν Ζαΐραν· τὸ πλῆθος ὅμως
τοσοῦτον ἐναντιώσατο ἐκ τῆς ἐπιτυχίας μου, ὥστε μὲ ἠνάγκ-
ασε νὰ ἐπαναλάβω τὴν τραγωδίαν πεντάκις. Καὶ αὐτὸς ὁ
ἀγαθὸς Βολταίρος ἐκλαίει ἀπὸ χαρὰν καὶ συμπάθειαν.
Ἐν τούτοις τὸ πλῆθος ἑνωρὶς καταλάμβανε τὰς θέσεις τοῦ
θεάτρου, ἀνοπομονοῦν νὰ ἴδῃ τὸν Λεκαῖν, παριστώντα τὸν
Βενσελάκ καὶ τὸν Νέρανα—« Ἴδου ἔφρασαν ἡ κρίσιμος στιγμή,
ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Δογάρδ, ἡ στιγμή νὰ φθάσω μέγας ἀ-
στέραν, ἢ νὰ ἐξαλειφθῶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς». Πρὸ
τῆς παραστάσεως ἐγεύθη ὡς ἄλλος Σαρδανάπαλος· τρεῖς
φιᾶλαι Καμπανίτου τῷ ἔδωκαν θάρρος καὶ τραγικὸν οἶστρον.
Μετὰ τὸ γεῦμα ἀνέβη εὐτόλμως ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀπήγγειλε
μετὰ μακίας, ἐπεδίδθη εἰς πᾶν εἶδος χειρονομίας, καὶ ἐξέφω-
σε φωνῆς. Ἐφάνη δὲ μέγας, μεγαλοπρεπής· ἐχειροκροτήθη καὶ
ἰθαυμάσθη εἰς ἄκρον, ἐν ἑνὶ λόφῳ, οὐδέποτε ὑποκριτὴς ἀπῆ-
λαυσε τοσοῦτων τιμῶν.

Ἡ νεολαία, ἡ μᾶλλον διακεκριμένη, παραλαβούσα αὐτὸν
ἔφερε μετὰ πομπῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Γ... ἔθλα πολυτελῆς
δειπνὸν εἶχε προετοιμασθῆ. Ὁ Λεκαῖν ἀνεκρήρυχθ βασιλεὺς
τῆς ἰορτήης. Οἱ μὲν τῷ διηγθήσαν τὰς καλὰς του ἐν Παρι-
σιοῖς ἐπιτυχίας, οἱ δὲ τὸν ἐτίμησαν ἀπὸ φιλοφρονήσεως καὶ
ὑποχωρέσεως. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἤρξατο ἡ χαρτοπαίξιμα, καὶ
ὁ Δογάρδ ἐκέρδησεν εἰς τὸ λασκῶν τριακοσία λουδοβικίαι.

Μὰ τὴν πίστιν μου! ἔλεγε τὴν ἐπαύριον, ἐνῶ ἠγειρετο τῆς
κλίνης, οὐδὲν εὐκολώτερον τοῦ νὰ φανῆ τις μέγας. Ἐνῶ δὲ
ἔλεγε ταῦτα, εἰσελθὼν ὁ θαλαμηπόλος τῷ ἐπαρουσίασε ἕξ ἐπι-
σκεπτήρια.— Ἴδου καὶ ἔτερον τεκμήριον τῆς ἐπιτυχίας, ἀνε-
κραξέ. Καλὴ Ἄσκη, μ' ἐπρόδωκες, μ' ἐλησμονήσας καὶ μ'
ἐγκατέλιπες δι' ἐν ἀπλοῦν σύριγμα, καὶ τοῦτο τὸ σύριγμα
κυρίως ὑπῆρξεν ἡ εὐτυχία ἡμᾶς καὶ ἡ δόξα μου.

Κατὰ τὴν δευτέραν θεατρικὴν παράστασιν, ὁ κοινὸς ἐνθουσι-
ασμὸς ἰδιτυλασιάσθη. Ὅτε δὲ ὁ Δογάρδ, μετὰ τὸ τέλος τῆς πα-
ραστάσεως, ἐξήρχετο τοῦ θεάτρου, τέσσαρες ἄνδρες τὸν ἐλα-
βον ἐπὶ τῶν ὤμων των καὶ ἀκούσιως αὐτοῦ τὸν ἔθεσαν ἐντός
φορεῖου, δι' οὗ ἔφεραν αὐτὸν ἀνά τὰς οἰκίας, ὅτε συντητήθη
μετὰ τινος ἀξιοματικῆς, ὅστις τοῦ ἐζήτει λόγον τῆς καλῆς
του τύχης.

— Ἄφρον ὠμιλοῦμεν, ἐάν ἐπιθυμῆτε, εἶπεν ὁ Δογάρδ.
— Ὅχι αἴριον, ὄχι, ἀλλὰ ταύτην τὴν στιγμήν. Σὺρε τὸ
ξίφος! οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μᾶς φωτίζουσι διὰ τῶν φανῶν των.

— Ἔως τῶρα, ἐσκέπτετο ὁ Δογάρδ, ἐγεύθη τῶν ἠδονῶν
ἀρπαγείσης θέσεως, ἀλλ' ἴδου ἤδη καὶ ἀπαίσίον τι. Οὐδέποτε
ἐπὶ ζωῆς μου ἔστυρα ξίφος· ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο, ὅταν
πρέπει νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν ἀξιοπρέπειάν μου.
Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς σκέψεως ταύτης, ἔλαβεν ἀμυντικὴν θέ-
σιν καὶ ἐμονομάχησε μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, μετ' οὗ εἶχε παρα-
στάσι τὴν τραγωδίαν, τούτῃ μετὰ τοσοῦτης ἀνδρείας καὶ
ἀφοβίας, ὥστε ἠδυνήθη νὰ πληρώσῃ τὸν ἀντίκαλόν του.

Ἡ ἐπιτυχία του αὐτὴ τὸν ἐτίμησε μὲγάλως, διότι τὸ
ὄνομά του κατέστη ἀντικείμενον θαυμασμοῦ, καὶ πρὸ πάντων
τοῦ ὠραίου φύλου. Μόλις πέντε ἡμέραι εἶχον παρῆλθει ἀφ'
ὅτου τοιοῦτος ἐγένετο ὁ Δογάρδ, ὅτε μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτη-
ρίων εὗρεν ἐπιστολὴν, εἰς ἣν τὸ αἶσθημα τοῦ ἔρωτος παρι-
στατο ὑπὸ νέαν ἐποψίν· χήρα τις χαρίεσσα καὶ νέα, ἔχουσα δὲ
συνάμα καὶ δεκαπέντε χιλιάδας λιρῶν ἐτήσιον εισόδημα, τῷ

προσέφερε τὴν τε καρδίαν καὶ τὴν χεῖρά της, ἐπὶ τῷ ὄρφ
νὰ ἐγκαταλίπη τὸ θέατρον καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ μετ' αὐτῆς εἰς
τινα ἑπαυλιν, κεκλήθη εἰς τὰ περίχωρα τῆς Νικαίας. Ὁ δὲ
Δογάρδ ἀπαντήσας παρεκάλεισεν αὐτὴν νὰ παρευρεθῆ τὴν
ἐπιούσαν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίας εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν, ὡς ἐνομιλῆσῃσιν καὶ συμφωνήσῃσιν περὶ πάντων.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ξένος τις ἦλθεν ἐμπροσθεν τοῦ ξενοδο-
χεῖου « Ἡ μέλαινα Ἥμιος » καὶ ἀνεγίνωσκε μετ' ἐκπλή-
ξεως, πρόγραμμα τι θεατρικῆς παραστάσεως, τὸ ὅποιον ἐκοι-
νοποιεῖ τὴν ἔκταν παράστασιν τοῦ Λεκαῖν, ὑποκριτοῦ τοῦ
βασιλέως καὶ πρώτου τραγικοῦ πάσης Γαλλίας. Τὸ πρόγραμμα
ἐμπεριέχει καὶ τὰ ἐξῆς· ἄς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, ἦν ὁ ἑνδο-
ξος Λεκαῖν, ἀπέλαυσε μέχρι τῆς σήμερον, καὶ τῆς μεγάλης
συρροῆς τῶν θεατῶν, οἵτινες εὐρέθησαν εἰς τὰς παραστάσεις
τοῦ ἀμμήτου τούτου ὑποκριτοῦ, τὰ γραφεῖα ἀνοιχθήσονται
ἀπὸ τῆς μεσημβρίας· Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ προγράμ-
ματος, ὁ ξένος ἐζήτησεν ἐν δωμάτιον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Ὁ
ξενοδόχος ὅμως τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι εἶχεν ἐν μόνον δωμάτιον
διαθέσιμον, καὶ τοῦτο εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, τοῦ δευτέρου
κατεχομένου ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Δραγοῦνόν, τοῦ δὲ πρώτου
ὑπὸ τοῦ Λεκαῖν.

Ἐκπλαγεὶς ὁ ξένος ἐδέχθη τὸ δωμάτιον, καὶ ἀμέσως πα-
ρουσιάσθη εἰς τὸν Λεκαῖν.

— Κύριε, εἶπεν εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Δογάρδ,
ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀποτεινῶμαι πρὸς τὸν ἑνδοξον Λεκαῖν;

— Εἰς τὸν ἴδιον. Τί ἐπιθυμῆτε παρ' αὐτοῦ;

— Κύριε, θαυμάζω τὰ προτερήματα ὑμῶν.

— Εἰσθε πολὺ εὐγενής, φίλε μου.

— Ὡς ὑποκριτὴς τῆς Προβηγκίας, εἰμαι φιλοδόξος καὶ
καταφλέγομαι ὑπὸ ταύτης. Ἐχω δὲ τὴν πεποιθησιν, ὅτι αἱ
συμβουλαὶ σας θὰ μὲ ἀφελῶσιν μὲγάλως. Μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ
ἀπαγγείλω μίαν σκηνὴν ἐκ τίνος τραγωδίας;

— Μάλιστα, φίλε μου, μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως.

— Ὁ ξένος ἤρξατο ν' ἀπαγγέλλῃ σκηνὴν τινα ἐκ τοῦ Ταγ-
γρέδου. Ἐκ τῶν πρώτων ὄρων στήεν ὁ Δογάρδ ἀκρίσεν,
εἴτα ἤρχισε νὰ τρέμη, οἱ πόδες του ἐλύγισαν καὶ γονυπετήσας:

— Εἰσθε ὁ Λεκαῖν!... συγχωρῆσατε ἑνα δυστυχῆ! εἶπεν.

— Ὁ Λεκαῖν ἀνήγειρε τὸν Δογάρδ εὐγενῶς. Οὗτος δὲ μετὰ
πάσης εὐκρινείας διηγῆθη τὴν ἰστορίαν του.

— Τούλάχιστον παρατηρῶ, εἶπεν ὁ Λεκαῖν, ἀφοῦ ἤκουσε
μετὰ προσοχῆς τὴν διηγησίν του, ὅτι δὲν με ἠδικήσατε ποσῶς.
Δὲν ἔχω λόγον νὰ παραπανελθῶ. Εἰπέ μοι τί θὰ παραστήσης
ταύτην τὴν ἰσπέραν;

— Τὸν Βαρδάμ;

— Τὸ καλλίτερόν μου μέρος, θὰ ἔλθω νὰ ἴδω ἑμαυτὸν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ὁ Λεκαῖν ἐλθὼν εἰς τὸ
δωμάτιον τοῦ Δογάρδ, εἶπεν·

— Μὲ παρέστησας ὡς παληᾶνθρωπον, ἀλλ' ἴσως παριστῶν
τὸ μέρος τοῦτο κατὰ τὸ εἶδός μου, δὲν θὰ ἐπιτύχατον τόπου
ὅσον σὺ. Παριστᾶς τῇ ἀληθείᾳ, φίλε μου, ἀθλιέστατα. Οὐχ
ἦττον ὑπάρχει θεράπεια διὰ τὰ σφάλματά σου. Ἐλθε εἰς Πα-
ρισίους, θὰ σε εἰσαγάγω εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν.

— Σὰς εὐχαριστῶ. κύριε μου, ἀπεκρίθη ὁ Δογάρδ, σὰς ἀπο-
δίδω τὸ ὄνομά σας, διότι παραιτοῦμαι τοῦ θεάτρου.

— Ἔστω! δὲν θὰ πάθῃ κακὸν ἐκ τούτου ἡ δραματικὴ τέχνη.

«Μὲ φθονεῖ, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Δογάρδ.

Ὁ Δογάρδ τηρῶν τὴν ὑπόσχεσίν του, διηυθύνθη εἰς τὸν
τόπον τῆς συνεντευξέως ἐνθα τὸν περιέμενον ἡ χήρα. Ἐῦρεν
αὐτὴν ἀξιόλογον, καὶ μόλις ἄγουσαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς
ἡλικίας τῆς· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔλαμπον καὶ ἦτο χαρίεσσα.

Ἡ συνδιάλεξις αὐτῶν ὑπῆρξεν ἑκτενής, καὶ ἐκ τῶν πρῶ-
των λέξεων αἱ καρδίαι των συνανοήθησαν.

— Θέλετε, εἶπεν ὁ Δογάρδ, ν' ἀπομακρυνθῶ τοῦ θεάτρου;

— Ἀναποφεύκτως.

— Λοιπὸν δὲν με νυμφεύσετε ἐνεκα τῆς δόξης μου, οὔτε
τῆς περιουσίας μου, διότι τοιαύτην δὲν ἔχω, οὔτε ἐνεκα τοῦ
ὀνόματός μου, διότι τὸ Λεκαῖν εἶναι ξένον ὄνομα, καὶ ὀφείλω
ν' ἀναλάβω τὸ τοῦ Δογάρδ, ὅπερ εἶναι τὸ ἀληθές.

— Ἔστω καὶ Δογάρδ. Ὀλίγον φροντίζω περὶ τῆς δόξης σας

καὶ τοῦ κλέους τοῦ ὀνόματος Λεκαῖν. Βλέπουσα ὑμᾶς παρι-
στῶντα, εὐκόλως ἀνεγνώρισα, ὅτι ἔχετε ὕψηλά αἰσθήματα,
ἀληθῆ καρδίαν καὶ εὐγενῆ ψυχὴν· ἰδοῦ πᾶν ὃ, τι με εὐχαριστεῖ,
ἰδοῦ διὰ τί σὰς νυμφεύομαι.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἄς συζευθῶμεν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Δογάρδ συνώδευσεν τὴν σύζυγόν του
εἰς Μασσαλίαν, ὅπου μετέβησαν εἰς τὸ θέατρον. Ἐνθα παρι-
στάτο η' Ἀδελαΐς Δουγασκλίν.

— Πῶς ὀνομάζεται ὁ ὑποκριτὴς ὁ παριστῶν τὸ μέρος τοῦ
Βανδύμ; ἠρώτησε τὸν σύζυγόν της ἡ κυρία Δογάρδ.

— Λεκαῖν.

— Τί ὀνομάζεται Λεκαῖν;

— Τότε ὁ Δογάρδ διηγῆθη τὰς περιπετείας του εἰς τὴν
σύζυγον του· αὕτη δὲ ἀκούσασα τὴν βροδείαν ταύτην. ἑξομο-
λόγησεν τὸν ἰσχυρότητος, διότι ὁ ἔρωτος ἐμπεριέχει πρὸς τοὺς
ἄλλους καὶ θησαυροὺς ἐπιεικείας.

Μωυσης

ΤΟ ἘΑΡ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῷ εὐτυχῆ κλίματι ἐν ᾧ κατοικῶ, τὸ ἔαρ εἶνε ὡς ἡ
αὐγὴ μᾶς ὠραίας ἡμέρας· ἀπολαύει τις ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν τὰ
ὅποια ἐκεῖνο ἐπιφέρει, καὶ ἐκείνων τὰ ὅποια ὑπισχνεῖται. Τὰ
πυρὰ τοῦ ἡλίου δὲν εἶνε πλέον ἐπισκοπιζόμενα ὑπὸ τῶν πυ-
κνῶν ἀτμῶν· δὲν εἶνε ἀκόμη ἠρεθισμένα ὑπὸ τῆς διαπύρου
ὑφέως τοῦ Σειρίου (!)· εἶναι καθαρὸν φῶς, ἀναλλοίωτον, τὸ
ὅποτον ἀναπαύεται ἡδέως ἐφ' ὄλων τῶν ἀντικειμένων, εἶναι
τὸ φῶς τοῦ ὀποῖου οἱ θεοὶ εἶνε ἐστεμμένοι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Ὅποταν φαίνεται ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, τὰ δένδρα κινουσι τὰ
βλαστάνοντα φύλλα αὐτῶν· αἱ ὄχθαι τοῦ Ἰλισσοῦ ἀντηχοῦ-
σιν ἐκ τοῦ κελαδημάτος τῶν πτηνῶν, καὶ αἱ ἤχοι τοῦ Ὀ-
ρουσ Ἰμμητοῦ ἐκ τοῦ ἤχου τῶν ποιμενικῶν αὐλῶν. Ὅταν
πλησάξη νὰ σθευθῆ, ὁ οὐρανὸς συννεφοῦται ἐκ σπινθηροβό-
λων πέπλων, καὶ αἱ νύμφαι τῆς Ἀττικῆς ὑπάκουσιν δειλῷ
βήματι νὰ δοκιμάσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐκ χλόης λειμῶνος εὐκινῆ-
τους ὀρχήσεις· ἀλλὰ πάραυτα ἐπισπείδει ν' ἀνατελεῖ, καὶ
τότε δὲν ὑπερποθεῖ τις οὔτε τὴν δροσερότητα τῆς νυκτός τῆς
ὀποίας μέλλει νὰ στερηθῆ, οὔτε τὴν αἴγλην τῆς ἡμέρας ἣν
προηγουμένως εἶχε· φαίνεται ὅτι καινοφανῆς ἡλιος ἀνατέλλει
ἐπὶ νέου κόσμου, καὶ ὅτι φέρει ἐκ τῆς ἀνατολῆς χρώματα
ἀγνωστα εἰς τοὺς θνητούς. Ἐκάστη στιγμὴ προσθεῖται νέον
βέλος εἰς τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως· ἀνα πάσαν στιγμήν, τὸ
μέγα ἔργον τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὄντων προβαίνει πρὸς τὴν
τελειότητα αὐτοῦ.

Ὡ φαίναί ἡμέραι! ὦ τερπνότεται νύκτες! ὅποιαν συγ-
κίνησαν προξέεινε ἐν τῇ ψυχῇ μου αὕτη ἡ τάξις τῶν εἰκόνων
τὰς ὅποιας προσεφέρετε εἰς ὄλας μου τὰς αἰσθήσεις! ὦ θεῶ
τῶν ἡδονῶν! ὦ ἔαρ! σὰς εἶδον κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἐν ὄλῃ
τῇ δόξῃ σας· διετρέχετε ὡς νικητὴς τὰς πεδιάδας τῆς Ἑλ-
λάδος, καὶ ἀπεσπάζτε ἐκ τῆς κεφαλῆς σας τὰ ἄνθη τὰ ὅποια
ὄρειον νὰ περικοσμήσωσιν αὐτὰς· ἐφαίνεσθε εἰς τὰς πεδιάδας,
αὐτὰ μετεβάλλοντο εἰς φαειροὺς λειμῶνας· ἐφαίνεσθε ἐπὶ
τῶν ὀρέων, τὸ ἔρπυλλον καὶ ὁ θύμος ἀνεδίδον μυρία ἀρώ-
ματα· ἀνυψοῦσθε εἰς τὸν αἰθέρα καὶ ἐκεῖ ἀπεχεῖτε τὴν γαλή-
νην τῶν βλεμμάτων σας. Οἱ ἔρωτες ἐσπυεμένοι ἔτρεχον
πανταχοθεν εἰς τὴν φωνὴν σας, ἐξετόξευον πανταχοθεν
πεπωρωμένα βέλη; ἡ γῆ ἐφλέγτο ὑπ' αὐτῶν. Τὸ πᾶν
ἀνέβαλλεν ὅπως καθωραῖσθῆ· τὸ πᾶν καθωραῖζετο ὅπως θέλ-
γη. Τοιοῦτος ἐφάνη ὁ κόσμος ἐν τῇ ἐξόδῳ ἐκ τοῦ χάους, εἰς
τὰς εὐδαίμονας ταύτας στιγμὰς ὅπου ὁ ἄνθρωπος, κατατε-
θαμβωμένος ἐκ τῆς διαμονῆς ἐν ἡ διέτρεβι, ἐκπληγθεὶς καὶ
εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ βίου του, ἐφαίνετο μὴ ἔχων νοῦν ὅπως
γινώσκῃ τὴν εὐδαιμονίαν, καρδίαν ὅπως ποθῇ αὐτὴν, ψυχὴν
ὅπως τὴν αἰσθάνηται.

Ἐν Πόργῳ 1891. ἩΛ. Η. Β.

1) Ἀστερισμοῦ τοῦ Κυνός

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.) (Συνέχεια: Ίδε προηγούμενον φύλλον)

Όιοσδήποτε όμως Κάφρος δεν είναι δυνατόν να κατέχη νομίμως αδάμαντας, καθότι ο νόμος δεν επιτρέπει εις αυτούς την εύκολιαν να αγοράζωσι τουτούτους εν τῷ κλαίμ, ἢ να τοὺς ἐργασθῶσι δι' ἴδιον λογαριασμόν.

Τὸ γεγονός δεν εἶχε γνωσθῆ ἀρκετὰ—ἦτο ἑσπέρα, καθ' ἣν ὤραν ἡ κατασκηνώσις ἦτο ἐν ὄγλοβῃ μετὰ τὸ δείπνον—ὄτε πλήθος μαινόμενον μετέβη εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ ἐνόχου, τὸ διήρπασεν καθ' ὄλοκληρίαν, εἶτα τὸ ἐπουπόλησε, καὶ βεβαίως θά ἐκρέμα τὸν Γιάνγκην εἰς τὴν ἀγγύον, ἣν ἄνθρωποι τινες ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως κατεσκευάζον, ἀν μὴ κατ' ἐτύχηαν τοῦ ἔφθανε δωδεκάς ἐπίπεπον ἀστυνομικῶν κλητήρων ἐν καιρῷ, ὅπως τὸν σώσουν, ὀδηγοῦντες αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν.

Τέλος, αἱ βίαι, αἱ συμπλοκαὶ ἦσαν συνήθεις ἐν μέσω τοῦ συμμιγῶς ἐκείνου, ὀρηκτικοῦ καὶ ἡμαγρίου πληθυσμοῦ. Ἐκεῖ, ὅλαι αἱ φυλαὶ προσωθοῦντο ἐν ἀνομοίῳ ὄμιλῳ! Ἐκεῖ, ἡ δίψα τοῦ χρυσοῦ, ἡ μέθη, ἡ ἐπίδρασις τοῦ θερμοῦ κλίματος, αἱ ἀπότυχαι καὶ ἀπογοητεύσεις συντείνον εἰς ἐξαψὶν τῶν ἐγκεφάλων καὶ διατάραξιν τῶν συνειδήσεων! Ἴσως ἐὰν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν εὐτυχεῖς ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς των, ἰσως διετήρουν πλείονα ἀταραξίαν καὶ ὑπομονήν! Ἀλλὰ ἀπέναντι τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, εἰς ὃν συνέβαινε ἐπίσης νὰ εὕρη λίθον μεγάλης ἀξίας, ὑπῆρχον ἑκατοντάδες, αἰτίνες ἀπέζων μετὰ κόπου, μόλις κερδαίνοντες τὰ ἀπολύτως περὶ τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἀν μὴ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθλιότητα περιπίπτουν! Τὸ μεταλλεῖον ἦτο οἰονεὶ πρᾶσινοσ ἀπέης, ἐφ' οὗ διεκυβέουον οὐ μόνον τὸ κεφάλαιόν των, ἀλλὰ τὸν καιρὸν των, τὸν κόπον των, τὴν υἰεῖάν των. Πολὺ δὲ περιορισμένος ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐτυχῶν παικτῶν, ὃν ἡ τύχη ὠδήγει τὴν ἀξίνην ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τοῦ κλαίμ τοῦ Βανδερζάτ Κόπζ.

Πάντα ταῦτα ἤρχιζε νὰ βλέπῃ ὁ Κυπριανὸς ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ καθαρωτέρον καὶ ἠρώτα ἐαυτὸν ἐὰν εἶδε ἢ οὐ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπάγγελμα, ἠκιστα ἀμειβόμενον, ὅτε ἐπέισθῃ νὰ μεταβάλῃ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας.

Πρῶτὴν τινὰ εὐρέθη κατέναντι σπείρας δώδεκα Κάφρων, ἐλθόντων εἰς τὴν κατασκηνώσιον πρὸς εὐρεσην ἐργασίας.

Οἱ πτωχοὶ οὗτοι ἄνθρωποι ἤρχοντο ἀπὸ ἀπομεμακρυσμένων ὀρέων, ἄτινα διαχωρίζουσι τὴν κυρίως Καφφεριαν ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Βασσοῦτων. Εἷχον διανύσει πλεόν τῶν 150 λευγῶν πέζῃ, κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Ὀράνζῃ βαδίζοντες ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, ζῶντες μὲ ὅτι ἠδύνατο νὰ εὐρωσιν εἰς τὸν δρόμον, δηλονότι ἐκ ριζῶν, δενδροκκόκων καὶ ἀκρίδων. Διέκειντο ἐν φοικώδει καταστάσει ἰσχνότητος, ὅμοιοι μᾶλλον πρὸς σκελετοὺς ἢ πρὸς ζῶντα ὄντα. Μὲ τὰς κατίσχονος κνήμας των, τοὺς γυμνοὺς μακροὺς κορμούς των ἐκ μεμβρανοειδοῦς δέρματος, ὅπερ ἐφαίτετο ὡς νὰ ἐκάλυπτε κενὸν σκελετόν, μὲ τὰς ἐξεχούσας πλευράς των καὶ τὰς κοίλας παρεῖας των ἐφαίνοντο μᾶλλον διατεθειμένοι νὰ καταβροχθίσωσι μπιφτεῖκ ἀπὸ ἀνθρωπίνης σάρκας, ἢ νὰ ἐξαθενίσωσιν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ τοὺς προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἔμενον ἐνοκλιάζοντες ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ, ἀναποφάσιστοι, σκυθρωποὶ, ἀπεικτινωμένοι ἐκ τῆς ἀθλιότητος.

Ὁ Κυπριανὸς ἠσθάνθη ἐαυτὸν βαθέως συγκεκλιμένον ἐπὶ τῷ θεάματι ἐκείνῳ. Τότε ἐνευσε νὰ ἀναμένωσιν, ἐπανήλθε μὲχρι τοῦ ξηνοδογείου, ἐν ᾧ ἔρωγε, καὶ παρήγγειλε μίαν καζανιὰν ἀλεύρου ἐξ ἀραβοσίτου, διαλελυμένου ἐν βραστῷ ὕδατι, μὲ τινὰ κτυπία ἀλιπύστου κρέατος καὶ δύο φιάλας ρουμίου.

Κατόπιν ἠγχαριστήθη, βλέπων αὐτοὺς παραδιδόμενους εἰς τὴν εὐχωλίαν ταύτην, τὴν ἀπροεδοποίητον εἰς αὐτούς.

Πράγματι, θὰ τοὺς ἐξελέμβανέ τις ὡς ναυαγοὺς, συναθροισθέντας ἐπὶ σχεδιάς μετὰ δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν νηστειῶν καὶ ἀγωνιῶν. Ἐφαγον τόσο, ὥστε ἐν διαστήματι ἦττονι τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἠδύνατο νὰ σκᾶσουν ὡς ὀβούζια. Ἐδῆσε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς υἰεῖας των νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὰς ἀγάπασι ταύτας, ἐπὶ ποιῆ νὰ ἴδωσι καθολικὸν πνιγμόν, καταστρέφοντα πάντας τοὺς συνδαυτιμῶνας!

Μόνος, εἰς ἐκ τῶν Μαύρων αὐτῶν, μὲ λεπτήν καὶ εὐφυῆ φυσιγνωμίαν — ὁ νεώτερος ὄλων, καθ' ὅσον ἠδύνατό τις νὰ κρινῆ — ἀνεστάλη ὀλίγον ἐν τῇ πληρώσει τῆς βουλιμίας του. Καί, ὅπερ σπανιώτερον, ἐσκέφθη νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν εὐεργέτην του, τοῦθ' ὅπερ οἱ ἄλλοι οὐδ' ἐσκέφθησαν ποσῶς. Ἐπλησίασε τὸν Κυπριανόν, ἔλαβε τὴν χεὶρὰ του δι' ἀπερίττου καὶ γαριέσσης κινήσεως καὶ τὴν ἔφερεν ἐπὶ τῆς οὐλότριχος κεφαλῆς του.

— Πῶς ὀνομάζεσαι; τὸν ἠρώτησε κατὰ τύχην ὄλων ὁ νεαρὸς μηχανικός, συγκινηθεὶς ἐκ τοῦ δείγματος ἐκείνου τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Κάφρος, ὅστις κατὰ σύμπτωσιν ἐνόει λέξεις τινὰς ἀγγλικὰς, ἀπεκρίθη ἀμέσως:

— Ματακίτ. Τὸ ἀγνὸν καὶ ἐμπνέον ἐμπιστοσύνην βλέμμα του ἤρεσκεν εἰς τὸν Κυπριανόν. Ὅθεν τῷ ἐπήλθεν ἡ ἰδέα νὰ προσλάβῃ τὸν εὐρωστον ἐκείνον νεανίαν, διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὸ κλαίμ του, καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἦτο καλή.

Ἐπὶ τέλους, διελογίσθη, ὄλος ὁ κόσμος εἰς τὸ διαμέρισμα αὐτὸ κᾶμην. Καλλίτερα εἶναι διὰ τὸν πτωχὸν Κάφρον νὰ ἔχη ἐμὲ πᾶτρωνα, ἢ νὰ πέσῃ 'ς τὰ χεῖρια κανενὸς Πανταλάκῃ!

Κατόπιν, ὑπολαμβάνων:

— Λοιπόν, Ματακίτ, ἔρχεσαι νὰ εὕρης ἐργασίαν; δεν εἶχει οὕτω; τὸν ἠρώτησεν.

Ὁ Κάφρος ἐνευσε καταφατικῶς.

— Θέλεις νὰ ἐργασθῆς πλησίον μου; Ὁλ σὲ τρέφω, θὰ σοὶ προμηθεύω τὰ ἐργαλεῖα καὶ θὰ σοὶ δίδω εἰκοσι σελίνια κατὰ μῆνα! Τοιαύτη ἦτο ἡ διατίμησις, καὶ ὁ Κυπριανὸς ἐγνώριζεν, ὅτι δεν ἠδύνατο νὰ προτείνῃ πλείονα, χωρὶς νὰ διεγείρῃ ἐναντίον του τὴν ὀργὴν ὄλων τῶν ἐν τῇ κατασκηνώσει. Ἐπεφυλάχθη ὅμως νὰ συμπληρώσῃ τὴν εὐτελεῖ ταύτην ἀνταμοιβὴν διὰ δῶρων, ἐνδυμάτων, οἰκοσκευῶν καὶ παντός, ὅπερ ἐγνώριζεν, ὅτι ἦτο χρήσιμον, κατὰ τὴν σκέψιν τῶν Κάφρων.

Ἐντὶ πάσης ἀπαντήσεως, ὁ Ματακίτ μειδῶν εἰδείξε διπλὴν σειράν λευκῶν ὀδόντων καὶ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὴν χεῖρα τοῦ προστάτου του. Τὸ συμβόλαιον ὑπεγράφη.

Ὁ Κυπριανὸς ὠδήγησεν ἀμέσως παρ' ἐαυτῷ τὸν νέον ὑπηρέτην του. Ἐλαβεν ἐκ τοῦ μαρσίπου του μίαν πανίνην περισκελιδα, ἐν ὑποκάμισον ἐκ φλανέλλας καὶ τινὰ παλαιὸν πῖλον καὶ τὰ ἐδωσεν εἰς τὸν Ματακίτ, ὅστις δεν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τὰ μάτιά του. Νὰ ἴδῃ ἐαυτὸν, ἀμα τῇ ἐν τῇ κατασκηνώσει ἀφιζεῖ του, ἐνδυόμενον δι' ἐνδυμασίας τόσοσ λαμπρᾶς, τοῦτο ὑπερέβαινε καὶ αὐτὰ τὰ παραβολώτατα ὄνειροπολήματα τοῦ πτωχοῦ διαδόλου. Δεν ἤξευρε πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ τὴν χαρὰν του. Ἐχοροπήδᾳ, ἐγάλα, ἔκλαιε ταυτόχρονως.

— Ματακίτ, μοὺ φαίνεσαι καλὸ παιδί! ἔλεγεν ὁ Κυπριανός. Ἐνοεῖς, βλέπω, ὀλίγα ἀγγλικά!... Δεν ζεῦρεις λοιπὸν νὰ λέγῃς καὶ καμμίαν λέξιν;

Ὁ Κάφρος ἐνευσε ἀρνητικῶς.

— Ἐ! καλὰ! ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, σὲ συμβουλεύω νὰ μάθῃς τὰ γαλλικά! ἐπανέλαβεν ὁ Κυπριανός.

Καὶ χωρὶς νὰ ἀργοπορήσῃ, ἐδῶσεν εἰς τὸν μαθητὴν του τὸ πρῶτον μάθημα, διδάξας αὐτῷ τὰ ὀνόματα τῶν εὐχρηστοτέρων πραγμάτων, καὶ κᾶμην αὐτὸν νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνῃ.

Ὅστε ὁ Ματακίτ ὄχι μόνον ἔτυχε νὰ ἦναι καλὸς νέος, ἀλλὰ καὶ πνεῦμα εὐφυῖς εἶχε, πεπρωκισμένον δι' ἀληθῶς ἐξαιρέτου μνήμης.

Ἐν διαστήματι ἦττονι δύο ὥρῶν, ἔμαθε πλεόν τῶν ἑκατῶν λέξεων, ἄς ἐπρόσφερεν ἀρκετὰ ὀρθῶς.

1 Agares, ὅπως ἐκαλοῦντο αἱ συνευχῖαι, αἱ κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνους τελοῦμεναι.

Ὁ νεαρὸς μηχανικός, ἐκπληκτοσ ἐκ τῆς τοιαύτης εὐχερίας, ἀπεφάσισε νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ἐπωφελῶς.

Ἐχρειάσθη ἐπτὰ ἕως ὀκτῶ ἡμερῶν ἀνάπαυσις καὶ θρεπτικὴ τροφή, ὅπως ὁ νεαρὸς Κάφρος ἀναλάβῃ ἐκ τῶν τλαιπωριῶν τοῦ ταξιδίου του καὶ δυνήθῃ νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐργασθῇ. Ὅθεν αἱ ὀκτῶ αὐταὶ ἡμέραι ἐχρησιμοποήθησαν οὕτω καλῶς ὅπο τὸ διδασκάλοσ καὶ τοῦ μαθητοῦ, ὥστε εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ὁ Ματακίτ ἠδύνατο νὰ ἐκφράξῃ πλεόν τὰς ἰδέας του γαλλιστί, διὰ τρόπον, εἶναι τὸ ἀληθές, ἐσφαλμένον, ἀλλ' ἐν γένει λιαν καταληπτῶς. Οὕτως ὁ Κυπριανὸς ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας, νὰ τὸν κάμῃ νὰ τῷ διηγηθῇ ὅλην τὴν ιστορίαν του. Καὶ αὕτη ἦτο ἀπλουστάτη.

Ὁ Ματακίτ δεν ἐγνώριζεν οὔτε τὴν ὀνομασίαν τοῦ τόπου του, ὅστις ἦτο εἰς τὰ ὄρη, πρὸς τὸ μέρος, ἐξ οὗ ὁ ἠλιος ἀνέτελλεν. Ὅ,τι ἠδύνατο νὰ εἶπῃ, ἦτο, ὅτι ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι διετέλου ἐν πλήρει ἀθλιότητι. Ἡθέλησε λοιπὸν ν' ἀποκτήσῃ περιουσίαν, κατὰ τὸ παράδειγμα ἐκπατρισθέντων τινῶν πολεμιστῶν τῆς φυλῆς του, καὶ, ὡς ἐκείνοι, ἦλθεν εἰς τὰ ἀδαμαντοφόρα πεδία.

Τὶ ἤλπριζε νὰ κερδήσῃ εἰς αὐτὰ; Ὅλωσ ἀφελῶσ, μίαν ἐρυθρὰν χοιρὴν καπὸταν καὶ ἑκατὸν ἀργυρὰ νομίσματα.

Ὅντως, οἱ Κάφροι ἀποστρέφονται τὰ χρυσὰ νομίσματα. Τοῦτο προέργετὰι ἐκ βαθείας προλήψεως, ἢν τοῖς ἐνέβαλον οἱ πρῶτοι Εὐρωπαοι, οἱ ἐμπορευθέντες μετ' αὐτῶν.

Καὶ τί θὰ ἐκάμνε μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ὁ φιλόδοξοσ Ματακίτ;

Ἐ! καλὰ! Ὁὰ ἐπρομηθεύετο μίαν ἐρυθρὰν καπὸταν, ἐν ὄπλοῦν καὶ πυρίτιδα καὶ ἔπειτα θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ κράαλ του. Ἐκεῖ θὰ ἡγόραζε μίαν γυναικα—ἢτις θὰ ἐργάζετο διὰ λογαριασμόν του—θὰ ἐπεμελεῖτο τὴν ἀγέλαδα του καὶ θὰ ἐκαλλιέργει τὸν ἐξ ἀραβοσίτου ἄγρον του. Ὑπὸ τοὺς ὄρους τούτους θὰ ἦτο θαυμαστόσ ἄνθρωποσ, εἰς μέγασ ἀρχηγόσ. Ὅλοι θὰ ἐζήλευον τὸ ὄπλοῦν του καὶ τὴν λαμπρὰν τύχην του, καὶ ὁ ἀπίθνησκε φορτωμένος ἀπὸ χροῖνα καὶ ὑπόληψιν. Καθαρὰ πρᾶγματα.

Ὁ Κυπριανὸσ ἔμεινε σκεπτικὸσ, ἀκούσας τὸ τόσοσ ἀπλοῦν τοῦτο πρόγραμμα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τὸ τροποποιήσῃ, νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ὀρίζοντα τοῦ δυστυχῶσ αὐτοῦ ἀγρίου, νὰ τῷ ὑποδείξῃ ὡσ σκοπὸν τῆς δραστηριότητος κατακτήσεισ σπουδαιοτέρασ ἀπὸ μίαν ἐρυθρὰν καπὸταν καὶ ἐν πυρόλιθον τυφέκιον; Ἡ μὴ δεν ἦτο προτιμώτερον νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐν τῇ ἀπλοικῇ ἀμαθείᾳ του, ὅπως μεταθῇ καὶ ἀποτελειώσῃ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸ κράαλ του βίον, οἷον ἐπεθῶμει; Περιμάρχητον ζήτημα, ὅπερ ὁ νεαρὸς μηχανικός δεν ἐτόλμα νὰ λύσῃ, καὶ ὁ Ματακίτ ἐπεφορτίσθη μετ' οὐ πολὺ νὰ πράξῃ.

Πράγματι μόλις ἐγένετο ἐγκρατῆσ τῶν πρώτων τῆσ γαλλικῆσ γλώσσης στοιχείων ὁ νεαρὸσ Κάφροσ, ἐπεδείξατο ἐκτακτον δίψαν πρὸσ μάθησιν. Ἡρώτα ἀκαταπαύστως, ἦθελε νὰ γνωρίζῃ ὄλα, τὸ ὄνομα ἐκάστου ἀντικειμένου, τὴν χρῆσίν του, τὴν ἀρχικὴν καταγωγὴν του. Εἶτα ἐκυριεύετο ὑπὸ τῆσ ἀναγνώσεωσ, τῆσ γραφῆσ, τῆσ ἀριθμητικῆσ. Ὅντως ἦτο ἀπληστοσ!

Ὁ Κυπριανὸσ ἔλαβεν ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν του. Ἀπέναντι τοιαύτης προφανοῦσ κλίσεωσ, οὐδεὶσ διαταγμόσ ὑπῆρχεν. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ διδῇ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν μίασ ὥρασ μάθημα εἰς τὸν Ματακίτ, ὅστις, ἐκτός τῶν ἐργασίων τοῦ μεταλλεῖου, ἀφιέρωσεν διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του πάντα τὸν καιρὸν, ὃν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ.

Ἡ δεσποινὶσ Οὐάτκινσ, συγκινηθεῖσα καὶ αὕτη ἐκ τοῦ μὴ κοινού τούτου πόθου, ἀνέλαβε νὰ βοηθῇ τὸν Κάφρον εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν μαθημάτων του. Ἄλλωσ τε, ἀπήγγελλεν αὐτὰ ὁ ἴδιοσ καθ' ἐαυτόν, καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆσ ἡμέρασ, εἴτε ὅταν εἶδε μεγάλα διὰ τῆσ σκαπάνησ κτυπήματα εἰς τὸ βάθος τοῦ κλαίμσ, εἴτε ὅταν ἀνείλκυε τοὺσ κᾶδουσ τοῦ χῶματοσ, ἢ διέλεγε τοὺσ χάλικασ. Ἡ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ρώμη του ἦτο τόσοσ μεταδοτικῇ, ὥστε κατελάμβανε δλον τὸ προσωπικόν, ὡσ μολυσματικῇ νόσοσ, καὶ ἡ ἐργασία τοῦ μεταλλεῖου ἐφαίνετο γινομένη μετὰ πλείονοσ φροντίδοσ.

Πρὸσ τούτοισ, τῇ συστάσει αὐτοῦ τούτου τοῦ Ματακίτ, προσέλαβον ἐπὶ μισθῷ ἕτερον Κάφρον τῆσ φυλῆσ του, ὀνόματι Βαρδίκ, οὕτινοσ ὁ ζῆλοσ καὶ ἡ εὐφυῖα ἤξιζαν τῆσ αὐτῆσ ἐπίσης ἐκτιμήσεωσ.

Τότε ὁ νεαρὸσ μηχανικός ἔσχε τὴν πρώτην εὐνοίαν τῆσ τύχησ. Εὕρε λίθον περίπου ἐπτὰ καρατίων, ὃν ἐπώλησεν ἀμέσως ἀντὶ πέντε χιλιάδων φρεκαίτοι ἡκρωτηριασμένουσ, εἰς τὸν ἐργολάβον Νάθαν.

Αὕτη ἦτο ἀληθῶσ πολὺ λαμπρὰ δουλεία. Μεταλλευτῆσ, μετρίαν ἐκ τοῦ προϊόντοσ τῆσ ἐργασίας του ἀμοιβὴν ζητῶν, θὰ ἐφαίνετο δικαίωσ ἰκανοποιημένοσ. Ναί! ἀναμφιβόλωσ, ἀλλ' ὁ Κυπριανὸσ δεν ἦτο εὐχαριστημένοσ.

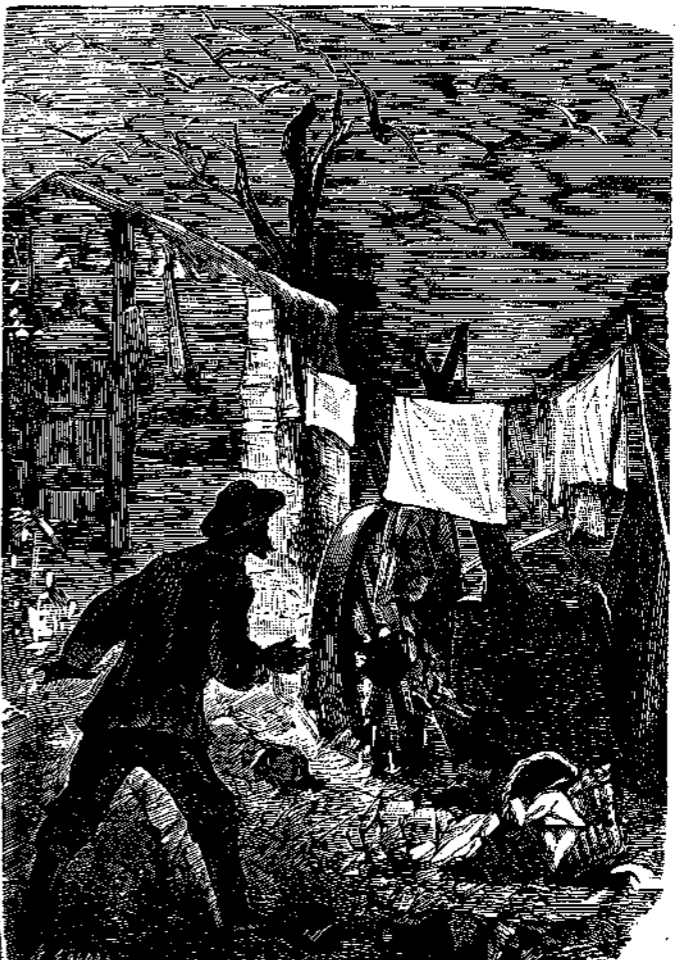
Ἄν μὲ συνέβαινε καθε δύο τρεῖσ μῆνασ τέτοια τύχη, ἔλεγε καθ' ἐαυτόν, δεν θὰ ἤμην ἐπὶ μᾶλλον προηγμένοσ; Εἰς ἐμὲ δεν ἀρκεῖ εἰς ἀδάμασ ἐπτὰ καρατίων, ἀλλὰ χίλιοι ἢ χίλιοι πεντακόσιοι τοιοῦτοι λίθοι... Ἄλλωσ ἡ δεσποινὶσ Οὐάτκινσ θὰ μοὶ διαφύγῃ, διὰ νὰ τὴν ἀρπάξῃ αὐτόσ ὁ Τζέιμσ Ἰλτων, ἢ κανεὶσ ἄλλοσ ἐραστοσ, ὅστις δεν θὰ τὴν ἐπεθῶμει ὀλιγώτερον!

Ὁ Κυπριανὸσ λοιπὸν παρέδιδετο ἡμέραν τινὰ εἰς τοιαύτασ θλιβεράσ σκέψεισ, ἐπιστρέφων εἰς τὸ Κόψ, μετὰ τὸ δεύτερον (lunch) πρόγευμά του, ἐν ὄληρᾳ ἡμέρᾳ καύσωνοσ καὶ κοινωροτοῦ—κοινωροτοῦ ἐρυθροῦ, ἐκτυφλωτικοῦ, κυμαινομένου ἐπιμόνωσ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾳ τῶν ἀδαμαντοφόρων μεταλλεῖων—ὄτε αἰρήνησ ὀπισθοχώρησεν ἐκ φοικῆσ, φθᾶσας εἰς τὴν καμπὴν ἀπομεμακρυσμένησ καλύβησ. Οἰκτρὸν θέαμα παρίστατο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Ἄνθρωπόσ τις ἦτο κρεμασμένοσ ἀπὸ τοῦ ρυμοῦ βοηλάτου ἄμαζιου, ἐστημένοσ πρὸ τοῦ τοίχου τῆσ καλύβησ, ὥστε τὸ μὲν ὀπισθεν μέρος νὰ ἦναι ἐπὶ τῆσ γῆσ, τὸ δὲ ἄκρον αἰωρούμενον. Ἀδρανέσ, μὲ τοὺσ πόδασ τεταμένουσ, τὰσ χεῖρασ ἀκινήτουσ τὸ σῶμα αὐτό, κατέπιπτεν ὡσ μολύβδιον σύρμα σπηματίζον γωνίαν εἰκοσι μοιρῶν μετὰ τοῦ ρυμοῦ, ἐν συνδόνι περιλαμποῦσ φωτόσ.

Ἦτο ἀποτρόπαιον.

Ὁ Κυπριανὸσ, ἐκπλαγείσ κατ' ἀρχᾶσ, ἠσθάνθη ἐαυτόν καταλαμβανόμενον ὑπὸ βιαίου συνασθημάτοσ εὐσπλαγχνίασ.

ἀνεργώσιε τὸν Κινέζοσ Λι, κρεμᾶμενον ἀπὸ τοῦ λαμποῦ

δτε ανέγνωνε τον Κινέζον Λι, κρεμάμενον από του λαιμού διά του μακρού πλοκάμου του, μεταξύ Ούρανού και γής.

Ο νεαρός μηχανικός δεν έδιδασκε περί του τί είχαν εύθους έν αρχή να κάμω. Άνεργήθη εις τó άκρον του ρυμού εκείνου, ήρπασε τó σώμα του καταδικου εις τούς βραχίονάς του, τó άνύψωσεν, ένα προλάβη τάς συνεπείας του στραγγαλισμού. έπειτα άπέταμε τον πλοκάμον με τó μαχαίριδιόν του—και όλα αυτά εις ήμισυ λεπτόν. Μετά ταύτα ώλισθησε μετά προσοχής και κατέθεσε τó φορτίον του υπό την σκιάν της καλύδης.

(Έπεται συνέχεια)

ΣΤΗΛΑΙ ΥΓΡΑΙ ΚΑΙ ΣΤΗΛΑΙ ΕΒΡΑΙ

(Συνέχεια και τέλος)

Υπολογίζοντες δε την σχέσιν του καταλαβανόμενου όγκου υπό του ρευστου και της κυφελώδους ύλης, εύρισκομεν τοιαύτην 1,5 ήτοι ότι ή μεσολόθισι της άπορροφητικής ούσιας μισοί τον πραγματικόν όγκον του ρευστου μόνον κατά 40 τοις εκατόν. Ούτω δε συμπεραίνεται, ότι έν τινι στηλη παρασκευασθείσα διά της κυφελώδους ύλης του Germain, επί δίκου βάρους 465 γραμμάρων πηκτής, υπάρχουν 360 γραμμάρια ρευστου, (πυκνότητος 1,1) και 105 γραμμάρια κυφελώδους ύλης, και ότι ή συμπύκνωσις έξικνεύται εις όγκον πεντάκις μικρότερον.

Διά της μεθόδου ταύτης κατορθούται ή άπόκτησις πηκτής φαινομενικώς ηερής, δυναμένης να θέση εις ενέργειαν μίαν στηλην, άφου τεθή μεταξύ έλάσματος ψευδαργύρου και τεμαχίου άνθρακος. Η κυκλοφορία του ρευστου έν τω έσωτερικω της πηκτής είναι εύκολοτάτη, συνεπώς δε διαφορά έντάσεως έν τη διαλύσει δεν δύναται να υπάρξη.

Η αντίστασις αύξάνεται κατά λόγον 1 προς 0,80, 1,7 προς 1, και όταν ή ζύμη είναι συμπαγής τσούτω ή αντίστασις είναι μεγαλειτέρα.

Τά εκ της χρήσεως της κυφελώδους ούσιας του κ. Germain έν τη στηλη Leclanché παρεχόμενα πλεονεκτήματα είναι πολλά. Κατά πρώτον λόγον ή επί της πηκτής άσκουμένη πίσις άποκαθίστησι την εξάντησιν του ψευδαργύρου όμαλοτέρα, διότι ή πίσις και κατ' ακολουθίαν ή έπαρη του ρευστου μισούται καθ' όλα τά σημεία ένθα ή έπιφάνεια του μετάλλου φθείρεται πλέον των άλλων μερών.

Εκτός δε τούτου, ή φύσις της κυφελώδους ούσιας και ιδιότης αυτής εις τó άπορροφήν τά αέρια έμποδίζουσι τελείως τον σχηματισμόν εξεταμιστικού στρώματος έν τη έπιφανεία των ήλεκτροδών. Αλλά και έξ άλλου όμους μία στηλη κατασκευασμένη διά κυφελώδους ύλης πολύ ταχέως έπιφέρει και τά κακά έκείνα άποτελέσματα τά παρατηρούμενα επί των συνήθων ύδροηλεκτρικών στοιχείων, διότι τó ρευστόν βαθμυδόν εξαταίζεται άφρον εξάνθισις ούχι άνωίξιμος αίτινες μετά ένα χρόνον αύξάνουσι την αντίστασιν εις βαθμόν τοιούτον ώστε να καθιστώσι την στηλην άχρηστον. Προς θεράπείαν τού κκοχου τούτου είναι επάναγκας να μη υποβάλληται τó ρευστόν εις την έπιφάνειαν του άέρος, δηλαδή να κατασκευάζωνται αι στηλαι ούτως, ώστε να κλειώνται έρμητικώς.

Έν ταίς έχάτως κατασκευασθείσαις στηλαις Germain, τó δοχείον συγκοιτιται από κυτίου εκ ξύλου δρυός, όπερ πρότερον βράζεται προς άφάρσιν τής υγρασίας, και έπειτα χρίεται διά βερνικίου κατασκευασμένου διά κατραμίου. Πλάξ εκ καθαρού ψευδαργύρου βερνικομένη από της μίας πλευράς τίθεται εις τó βάθος του κυτίου, έφ' όδ προσκολλάται χαλκινον έλασμα έπίσης κεχρισμένον διά βερνικίου και έντελώς άπομειμονωμένον διά μονωτικής ούσιας όπερ χρησιμοποιεί ως ήλεκτροδόν.

Επί της εκ ψευδαργύρου πλακός τίθεται έν πρώτον στρώμα κυφελώδους ύλης έρπεποιαμένης έν θερμη διαλύσει εκ χλωριούχου άμμωνίας, πυκνότητος 1,1 και 1 πηκτής προς 3,5 έως 4 ρευστου.

Επί του στρώματος τούτου τίθεται ή άνθραξ, περιβαλλόμενος εκ στρώματος μικρών τεμαχίων κώκ και διτοξειδίου της μαγνησίας, και επί τούτου προσκολλάται διά μέσου σφιγκτηρίου σύρμα όπερ διέρχεται διά του κυτίου προς τή έξω αυτού. Δίσκος εκ καουτσούκ συμπληροί την έντελη και έρμητικην κλείσιν του κυτίου. Ο άνθραξ άφου κοιισθη καλάς διά ρευστου, τίθεται έφ' αυτού δεύτερον στρώμα κυφελώδους ύλης έρπεποιαμένης έν τη διαλύσει της άμμωνίας, έφ' ης προτιθεται έτέρα εκ ψευδαργύρου πλαξ ήμοια της τεθείσης πρότερον έν τω βάθει του κυτίου.

Επί της πλακός ταύτης εφαρμόζεται έτέρα ξυλίγη πλαξ έφ' ης στηριζόμενον τó κάλυμμα του κυτίου κλείεται διά ίσχυρών βίδων κατορθουμένης διά τού τρόπου τούτου της άποκαύσεως πίσεως 200 γραμμάρων νερού που κατά τετραγωνικών εκατοστόμετρων έφ' ην τó ρευστόν εξέρροε έλαφρώς, επί της εκ ψευδαργύρου πλακός. Η στηλη τότε είναι έτοιμη προς λειτουργείαν.

Διάφοροι κατασκευάζονται τύποι της στηλης ταύτης διαστάσεων 12×7×7, εκατοστομέτρων, με αντίστασιν 1 ohm, και φθάνουσι μέχρι των διαστάσεων 30×20×11, εκατοστομέτρων με αντίστασιν 0,09 ohm και ήλεκτροκινητή-

ριον δύναμιν σταθεράν 1,50 volts. Ομοίως κατασκευάζονται πολλάκις λειτουργούντι στηλαι, έν αίς συναρμολογούονται πλείονα στοιχεία έν τω αυτόν κωτίω έρμητικώς πάντοτε κλειόμενα.

Ηδη καταγίνονται έν Εύρώπη προς εφαρμογήν της υπό του κ. Germain παρασκευής της κυφελώδους ούσιας και εις τούς συμπυκνωτάς, καθ' όν ύπεδείχσαμεν άνωθι τρόπον, και μάλλον λέγεται ότι τά μέχρι τούδε ληφθέντα άποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά.

Φ. Π.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Ο γύρος του κόσμου υπό της «Φύσεως» απέτυχεν. Ο άποσταλείς φάκελλός μας τή 27 Νοεμβρίου π. έτους όπως έκτελήσει τον κύκλον της γής διά μέσου Παρισίων, Νέας Υόρκης, Αγίου Φραγκίσκου, Χόγγ-Κόγγ, Σουίξ και Αθηνών επανήλθεν εις Αθήνας τή 23 Φεβρουαρίου άφου έφθασε μόνον μέχρις Αμερικής. Τό ταχυδρομικόν γραφείον της Νέας Υόρκης μάς επέστρεψεν αυτόν μετά της ακολουθούσας σημειώσεως:

Les lettres pour faire le tour du monde ne peuvent être admises ni en circulation ni en expection dans le service postale des Etats Unis. Voir l'article 11 de la Convention le l'Union postale Universelle.

Και έν τούτοις τó αναφερόμενον άρθρον της Συμβάσεως ούδέν σχετικόν αναφέρει, άλλα μόνον ποιείται μνείαν περί άπαγορεύσεως της έσωτερικής κυκλοφορίας της άλληλογραφίας εις περιστάσεις έντελώς άσχετους προς την παρούσαν.

Χωρίς να ενδιατριψώμεν ένταυθα εις ζητήματα όλως άσκοπα και άλυσιτελή, περί της καλής ή κακής εφαρμυγής του ειρηνικού άρθρου της συμβάσεως υπό του ταχ. γραφείου της Νέας Υόρκης, άφου εκατομμύρια ήδη τοιούτων έπιστολών έκαιαν έξ Εύρώπης τον γύρον του κόσμου, έξ ών θα δηροσιεύσωμεν προσεχώς έν τοιούτον έπιστολικόν δελτάριον μετά των σφραγιδών πάντων των γραφείων άφ' ών διήλθε, άγγέλλομεν απλώς επί του παρόντος την άποτυχίαν τής ήμετέρας αναγνώστεις, οίτινες έπερίμενον την έκβασιν της άνα την ύψηλιον έκδρομής της «Φύσεως» κτλ. έπιφυλασσόμενοι προσεχώς να κανονίσωμεν την άποστολήν έτέρου φακέλλου μας είτε αντίθετως τή πορεία ήν αρχήθεν έλαβομεν, είτε υπερηηδόντες τάς Ηνωμένας Πολιτείας, χωρίς να λάβωσι καιρόν οι κύριοι αντίποδες μας να μάς γυρίσωσιν πάλιν όπίσω. Και είναι έπίμονες οι Γιάγκαι, άλλα είναι και πολυπράγμονες οι Έλληνες! Ίδωμεν τότε τίς θα νικήση.

ΤΟ ANGELUS

(Η εικών του Millet)

Η έπίδοξος εικών του Millet μέλλει όσον ούπω να μετακομισθη εις Γαλλιάν, εξαγορασθείσα ήδη υπό του βαθυπλούτου κ. Σωσάρ (Chauchard) αντί 750,000 φράγκων!

Είναι γνωστός ό άνά την ύψηλιον άπασαν γενόμενος κρότος εκ της υπό των Αμερικανών αγοράς της έλαιογραφίας ταύτης, ήτις έγινετο άφορμή άληθούς μάχης, καθ' ήν 28 έρασταί Γάλλοι, Ρώσοι και Δανοί είχαν συνασπισθη προς άποκτησιν της και διαμονήν αυτής έν τω Λούβ.φ. και έν ή ένίκησαν οι Αμερικανοί, οίτινες έδαπάνησαν 586,600 φρ. συμπεριλαμβανομένων και των έξόδων.

Τό Angelus είχε λοιπόν μεταφερθη πέραν του Όκleanού και έκτεθη, έν άπάσις ταίς πόλεισι των Ηνωμένων Πολιτειών, ένθα εισεπράχθησαν κολοσσαία χρηματικά ποσά. Πλήν μεγάλας ήγανάκτησαν οι Αμερικανοί, όπόταν ό κ. Σωσάρ προσέφερε διά την άνάκτησιν αυτής 750,000 φρ. ει και έπωλήθη επί τή συμφωνία να μένη έν Αμερική μέχρι τής 25 Ιανουαρίου 1891.

Η εικών αυτή προώρισται να τοποθετηθη έν τω λαμπρῶ μεγάρῳ του κ. Σωσάρ, έν φ' ήδη περιέχονται τεχνικοί ανεκτίμητοι θησαυροί.

Τό Angelus παρίστησιν ως γνωστόν μίαν χωρικην και ένα χωρικόν, γάλλου, οίτινες έν μέσω του άγρου ένφ σπμάνει ο κώδων της μισημβρίας, άσκειται και την κεραλήν προς την γην κλίνοντες προσεύχονται.

Επειδή δε έν Αμερική δυνατόν να έγγλωτισθείτο τó άντικείμενον του άριστοουργήματος του διασήμου ζωγράφου, και ούτω δυνατόν να έμειοτο ή αξία του έργου, είχαν μεριμνήσει οι άρμόδιοι, καθ' ή γράφει ο Γαλάτης, να λήγηται εις τούς θρησκομανείς, ότι ή εικών αυτή παρίστησι Γάλλους χωρικούς ένταφιάζοντας τó ρογγύνητον αύτῶν τέκνον!

Ρούς

ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΣ;

Άγγέλλεται εκ Φλωρεντίας ότι πολλοί ιερείς συνήλθον εκείσε προς συζήτησιν μεταξύ των περι σπουδαίου και έν ταύτῳ περιέργου θέματος ήθικής θεολογίας.

Δύναται οι ιερείς να διδάσωσιν ή ού την άφεισιν των άμαρτιών τηλεφωνικώς; και δύναται τίς να λάβη έπίσης τηλεφωνικώς την άφεισιν των έαυτου' άνομιμάτων, άφου υποβληθη εις τηλεφωνικην εξομολόγησιν;

Τό τυπικόν κείμενον των καθολικών νόμων απαιτεί την παρουσίαν του εξομολογητού και του άμαρτωλού.

Φαίνεται δε ότι ύπαρχει διάταγμα τι του Πάπα Κλημέντου VIII, από 20 Ιουλίου 1602, δι' ού άπαγορεύεται «η δι' έπιστολής εξομολόγησις εις ιερωμένον μακράν διαμένοντα, και ή δια του αύτου μέσου άφεισιν των άμαρτιών.»

Αλλά ό πάπας Κλήμης διάσχυρίζονται μερικοί ύπερευλαθείς, μετά πολλού ζήλου, δεν ήδύνατο βεβαίως να προβλήη ότι έλεύσεται ήμαρ, καθ' ό δύο άτομα θα δύναται να συνομιλώσι κατ' ευθείαν και τόσον οικειώς έξ άποστάσεως δικάδων χιλιομέτρων κλπ.

Όστε τó ζήτημα έμεινεν άλυτον τουλάχιστον επί του παρόντος.

ΗΧΩ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ο κ. Κράπελιν άνέφερεν έσχάτως έν τῳ ίατρικῳ Συνεδρίῳ του Βερολίνου τά άποτελέσματα σειράς πειραμάτων περί της επίδράσεως, ήν αι δύο αυτά ούσιας δύναται να έγασι επί των συνήθων ψυχικών διαθέσεων του ανθρώπου. Κατ' αυτόν τόν οίνονπνευματώδη την συγκέντρωσιν των ιδεών, πλην ίνισχυει την έκφωνητικην έκφρασιν των λέξεων, ως και την των ακουστικών έντυπώσεων' ό δε έπηρεαζόμενος υπ' αυτού εύκολοτερον τότε άποστηθίζει όμιλιαν τινά ή και λόγον, ένφ έξ εναντίας ή τάσις της διανοίας προς άνα ζήτησιν δεσμού μεταξύ των ιδεών σημαντικώς παραβιάπτεται. Η μυική δύναμις έπαισθητός μειούται.

Τό τέτον τουαντιον ύποβοηθει την συγκέντρωσιν των ιδεών ως και την διανοητικην εργασίαν, ένφ άφ' έτέρου καλύει την ακουστικην συγκέντρωσιν των λέξεων.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Εσχάτως συνέστη έν Παρισίους υπό Αμερικανών άνθρωπολογικον συνέδριον, ούτινος σκοπός είναι ή έρευνα της προκολομιοικης ιστορίας, ήτοι ή εξέτασις της Αμερικής πρό της ανακαλύψεως αύτης υπό του Χριστοφόρου Κολόμβου.

Τό συνέδριον τούτο πρόκειται να εξετάση αν οι λαοί οίτινες κατέφικον την Αμερικην πρό των μεγάλων ανακαλύψεων του 15ου και 16ου αιώνων ήσαν πραγματικώς αυτόχθονες ή απλώς άτομα, τά όποια εις άγνωστόν τινά έποχην άπεχωρίστησαν των φυλών της παλαιάς ήπειρου.

Πολλοί συμμερίζονται την τελευταίαν ταύτην ύπόθεσιν, διότι τά ανακαλυφθέντα λείψανα έν Μεξικῳ, Νικαραγουκ, Περου, και τα έρείπια της Βαλθίκ, Παλυύρας και της Περσεπόλεως άποδεικνύουσιν κατάστασιν πολιτισμού πολύ προεχωρημένου.

Ο δε κ. de Guines κατόρθωσε ν' άποδείξη διά μέσου σικικών έγγραφων, ότι ό Χριστόφορος Κολόμβος άνεάλυψε την Αμερικην μόνον διά τούς Εύρωπαίους, και ότι αύτη ήτο γνωστή τοίς Σίναϊς πολύ πριν ή ό Κολόμβος άποβιβάσθη εκεί.

Εκ τούτων εγενήθησαν άντιρρήσεις πολλai, άς πάντες οι σοφοί της Εύρώπης ήσάσθησαν, άποκρούσαντες την άυθεντικότητα των έγγραφων του κ. Guines. Επειδή δε ήδη πολλοί Αμερικανοί έπίσθησαν εκ πολλών δεδομένων ότι εν λίαν άπομακρυσμένην έποχή οι Σίναϊ κατέφικον την Αμερικην, και ότι είχαν φθάσει τά βόρεια μέρη αυτής μέχρι των άκτων του Ατλαντικού, καταγίνονται διά της συστάσεως του συνεδρίου να διευκρινώσισ τó ζήτημα.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο κόσμος είναι σχολειον, εις τó όποιον πολύ όλίγοι λαμβάνουν καλούς βαθμούς.

Η άληθής εύφράδεια συνίσταται εις τó να λέγωμεν ό,τι πρέπει και εις τó ν' άποφύγωμεν ό,τι δεν πρέπει.

Αδύνατον είναι να μιμηθη τις δύο πράγματα συγχρόνως: την ευθυκρισίαν και την χαρίν.

Όλους τούς άσθενείς συμπαθώ, πλην των άσθενών... τον χαρακτήρα.

Η πειθαρχία δεν συγκρατείται διά της άυστηρότητος της ποινικής τας ρίξας της τας έχει βαθύτερον εις την καθ' όλου μόρφωσιν και παιδείαν του όλου σώματος. Όταν τούτο δεν ευείη, ζητούντες άυστηρότητα έχομεν άδικον.

Τό δάνειον δίδει πρακτικώς την μεγαλειτέραν αξίαν εις τó χρήμα. Δανεισθητε έν 5 φρ. ίνα ιδήτε τί αξίζει!...

Η μεγαλειτέρα δύναμις της γυναικός συνίσταται εις τó άπατάν.

Η ρεκλάμα είναι εύχημος όσον και έγωϊστική μέθοδος προς καταναγκαστικήν κυκλοφορίαν πάσης.. άνοσίας. Έλεγχος κερματοθηρίας εκ φανταστικής έκτιμήσεως συναρπαγή γνώμης και προκατάληψις συνθηθέστατα οδηγούσα εις διάφωσιν της διαθεβιαώσεως.

Τό πνεύμα είναι τó τηλεσκόπιον της ψυχής.

Υπάρχουσι πνεύματα όμοιάζοντα προς τά κυρτά ή κοίλα έκείνα κάτοπτρα, άτινα παριστώσι τά άντικείμενα ως παρέλαθον αύτά, άλλ' ούδέποτε τά παραλαμβάνουσιν οίκα πράγματι είναι.

Τιμάτε τας γυναίκας: δι' ούρανίων ρόδων στρωννύουσιν ήμίν την όδόν της έπιγειου ζωής συνδέουσι τούς εύτυχούς του έρωτος δεσμούς, και υπό τον αιδήμονα των χαρίτων πέπλον τρέφουσι δι' ίεράς χειρός τά άμάραντα των ευγενών αισθημάτων ρόδα.

Ὡς ὁ ὕλισμός βραίνει καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἀμείλικτος ἐν τῇ θετικῇ ὑποστάσει, πιστεύει εἰς ὅ,τι ὑπάρχει, πολὺ ταχέως θὰ ἰδρωθοῦν φρενοκομεία διὰ τοὺς ἀτυχεῖς... ποιητὰς καὶ ἰδίως τοὺς πρὸς τὴν ρωμαντικὴν σχολὴν βλέποντας, οἵτινες οὕτω δὲν ἔχουσι λόγους νὰ ἀγιάζωσι τὴν μνήμην τοῦ Κολόμβου, διότι ὁ τόπος δὲν ἀνεκάλυψε ὑποδεικνύει ὅλοεν τὴν ἀνάγκην ταύτην.

X

Οὔτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὁ βωμός, οὔτε ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἡ εὐσπλαγχνία πρέπει ποτὲ ν' ἀφαιρῶνται, εἶπεν ὁ Φωκίων, ἀνακηρύξας οὕτω τὴν εὐσπλαγχνίαν ὡς τὸ ἀγιώτατον τῶν αἰσθημάτων.

Α.Κ.

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γενομένης τῆ παρελθούσης Τετάρτης κληρώσεως τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι κερδαίνοντες ἐννέα ἀριθμοί.

14,912, 75,996, 81,500, 137,490, 92,657
120,762, 106,820, 156,058, 75,166.

Ἐπομένως οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐκέρδησά τινα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ τῶν ὑφ' ἡμῶν προμηθευσίων καὶ δημοσιευθεισίων ἐν τῇ «Φύσει» λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, αἵτινες εἶχον κληρωθῆ εἰς πέντε ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ὧν τὰ ὀνόματα ἐγκαίρως ἐδημοσιεύσαμεν. Ὅμοιος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ αἱ κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Τουρκίας, ὧν τοὺς ἐκκυθευθέντας ἀριθμοὺς θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς ἡμῶν φύλλον καὶ εὐχόμεθα νὰ κερδήσωμεν.

Ἡ δὲ κληρώσις τῶν λαχείων τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως γενήσεται ὁμοίως τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ.

Ἡ Διεύθυνσις

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

138. Αἶνεγμα.

Εἰς τὰς πόλεις μὲ εὐρίσκεις ἀντιπρόσωπον ἄλλου
ἂν εἰς δύο μὲ χωρίσῃς, ἐπὶ ὄλου σου τοῦ βίου
μὲ πρῶτον σὲ φωτίζω, μὲ τὸ ἦμιον δὲ τ' ἄλλο
σὲ στολίζω σὲ φυλάττω ἀπ' τὸ κρῶ τὸ μεγάλο.
Ἐκ τοῦ ὄλου μου τὸ πρῶτον ἂν θελήσῃς γιὰ νὰ βγάλῃς
καὶ ἀφήσῃς μόνον τρία καὶ τ' ἀκόλουθα ἀποβάλλῃς,
δι' ἑμὸν μόνον θ' ἀκούσῃς τί συμβαίνει ὅσῳ ζῆσῃς,
τέσσαρα δὲ τελευτάτα ἂν μόνον μοῦ ἀφήσῃς
ἀκρωτήριον μ' εὐρίσκεις τῆς Ἑλλάδος ὅτι εἶμαι.
ἂν δ' ἀφήσῃς μόνον τρία εἰς ἐμὲ ὦ! πόσοι φῆμαι!
εἶμαι ἄνθος ζηλευμένον· καὶ ἂν δύο μοῦ ἀφήσῃς
στὰ οὐράνια μονάχα δύνασαι νὰ μὲ ζητήσῃς.

Α.

139. Αἶνεγμα.

* Ἀρθρον εἶμαι ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσῃς,
ἂν ὅμως θέλῃς νὰ μ' ἀναγραμματίσῃς
καὶ τὸ πνεῦμά μου ἀλλάξῃς, ἅμα δὲ καὶ τόνον θῆς,
ἀνθ' ἡ γίνουμαι ὠρατὰ καὶ δὲν πρέπει ν' ἀπορῆς.

140. Αἶνεγμα.

Στὰς χεῖράς σου μὲ ἔχεις, μὲ βλέπεις καὶ μὲ ξέρεις,
πλὴν ἂν κυττάξῃς τί κρατεῖς τότε δὲν θὰ μὲ εἶδῃς.

141. Αἶνεγμα.

Μὲ κεφαλὴν κατήγησα κριτῆς θεῶν νὰ γείρω
Καὶ μυθολογικὸς θεὸς ἄνευ αὐτῆς ἂν μείνω.

142. Αἶνεγμα.

Μὲ Φ σὲ φωτίζω, μὲ Π σ' ἔρωτῶ, τί εἶμαι;

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 47 φύλλῳ αἰνεγμάτων.

127. ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ Ἐφημερίς

Ἐλυσαν αὐτὸ δ' ἐξ Ἀγουλινίτζης κ. Ἀλ. Δ. Μοσχούλας, δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης, δ' ἐκ Πατρῶν Δ. Μηλιώτης, δ' ἐκ Σύρου Ἀγ. Βοντίλης, καὶ δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Μωῦσης.

128. ΑΙΝΙΓΜΑ

Χίος — Ἴος — Ἰός

Ἐλυσαν αὐτὸ δ' ἐξ Ἀγουλινίτζης κ. Ἀλ. Μοσχούλας, δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης, δ' ἐκ Βόλου κ. Δημ. Σαφάρας, δ' ἐκ Σύρου κ. Ἀγ. Βοντίλης καὶ δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Μωῦσης.

129. ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ἀνάφη — Ἀνά — φη

Ἐλυσαν αὐτὸ δ' ἐκ Βόλου κ. Χ. Κουτούκας καὶ δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Μωῦσης (ψευδώνυμον).

130. ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΑΗΡΩΣΙΝ

1. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγε.
2. Πῦρ, γυνή, θάλασσα, κακὰ τρία.

Ἐλυσαν τὸ ἴον, δ' ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μωῦσης· τὸ δὲ 2ον δ' ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης καὶ δ' Πειραιῶς Π. Μαχαιρίδης.

131. ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Σπεῦδε βραδέως.

Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ ἐκ Τριπόλεως δεσποινίς Ἑλένη Βασιλοπούλου καὶ δ' ἐκ Μεσολογγίου Β. Καλέντζας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Δ. Τ. Εἰς Ἄ σ σ ο ν. Δελτάριον ἐλήφθη. Διεύθυνσις ὁμῶν διορθώθη.—Π. Κ. Ἡ α ὄ π λ ι ο ν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ὡς καὶ δι' ἐπικαίρους εὐχὰς σας, ἀντεπευχόμενοι καὶ εἰς τὰ ὑμέτερα.—Ι. Χ. Κ. Θ ἡ ρ α ν. Ὑμέτερα συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Ι. Χ. Τ ἡ ν ο ν. Ὑμέτερα συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Ο. Π. Π. Εἰς Π ἔ τ ρ α ν Κόπρου. Ἐπιστολὴ σας μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν.—Ν. Σ. Δ α μ α σ κ ὶ ν. Συνεστημένη ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ταχυδρομικῶς.—Η. Κ. Σ ὀ ρ ο ν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν ἀπὸ 15 Μαρτίου τρ. Ἦσυλτε καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Α. Σ. καὶ Σ. Α. Χ ἄ λ κ η ν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, φύλλα ἀπεστειλάμεν, ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας.—Μ. Σ. Γ Β ρ α ἰ λ α ν. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας καὶ ἀπηντήσαμεν ἀμέσως. Ἀναμένομεν ταχεῖν ἐκκαθάρσιν, ἅτε λήγοντος τοῦ 1ου ἔτους.—Σ. Δ. Β ἱ τ ρ ἰ ν ἰ τ σ α ν. Δελτάριον ἐλήφθη. Διεύθυνσις διορθώθη, σὰς ἐγράψαμεν.—Η. Ο ἰ κ. Ἐ ν τ α ὖ θ α. Ἐλήφθη καὶ ἐδημοσιεύθη. Νέα ἀναφερομένη περὶ Φ. περιγραφὴ βεβαίως φρονούμεν εἶναι ἐνδιαφέρουσα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη ἐδημοσιεύθησαν ἀρκετὰ, ἐλπίζομεν νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν δημοσιεύθοντα, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσι τὰ αὐτά.—Σ. Π. Σ μ ὄ ρ ν η ν. Βεβαίως συμπεριελήφθητε εἰς λαχεῖο. Ἀναμένομεν ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν σας.—Α. Π. Β ὅ λ ο ν. Σὰς ἐγράψαμεν καὶ περιμένομεν ἀπάντησίν σας.—Ι. Ρ. Σ ὀ ρ ο ν. Ταχυδρόμος ἂν καὶ ὑπεσχέθη, δὲν διήλθε Παρασκευὴν γραφεῖοῦ μας λάθρ' ἑληθέντα, ὥστε παρεδώκαμεν αὐτῷ ἅπαντα χθές, ὡς ἐγράψατε.—Ε. Π. Α. Ἐ ν τ α ὖ θ α. Ζητηθέντα φύλλα σὰς ἀπεστάλησαν διὰ διανομῆς μας.—Γ. Ζ. Ν. Ψ α ρ ρ ἄ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἀποστέλλεται ὑμῖν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Π. Ζ. Π. Π ὄ ρ γ ο ν. Σὰς ἐνεγράψαμεν εὐχαριστικῶς συνδρομητὴν καὶ ἀπεστειλάμεν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν φύλλων. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ταχυδρομικῶς.—Σ. Δ. Α. Β ρ α ἰ λ α ν. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη καὶ ἐστάλη σειρὰ φύλλων. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ζητούμενας πληροφορίες.